

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۲۵ فبروری ۲۰۱۴

قابل توجه همکار عزیز پورتال جاوید «محصل» از کابل

برادر عزیزم، محترم جاوید!

سلام های گرم و پر از محبت مرا بپذیرید. امید که در راه مبارزات میهنی و مردمی به موفقیت هائی نایل شده باشید. شما جويا شديد که در حالت کنونی چه باید کرد. من با در نظر داشت دوری از میهن اما با چند سال تجربه زندگی بیشتر، نظرات خود را به شما دوست گرامی تقدیم می کنم که البته به هیچ وجه معنای رهنمائی شما دوست عزیز را ندارد.

۱. مایوسیت را به دور افکنید. یأس دشمن روح و بدن انسان است و فرد را از حالت فعال به بیکارگی و بی تفاوتی می کشاند. دشمنان خارجی و داخلی طور ماهرانه ناامیدی را در ذهن ما جا می دهند تا ما را در بلاتکلیفی قرار داده و در نهایت پیرو خویش بسازند. به طور مثال به ما می گویند که حالا جهان تغییر کرده و باید خود را طبق شرایط جهانی شدن عیار سازیم. این بدین معناست که باید به امپریالیسم سر اطاعت خم کرد و از مبارزات میهنی دست کشید. این تاکتیک استعمار برای به دام انداختن افراد بی پرنسیب و فروخته شده بسیار مؤثر بوده است.

۲. مصمم باشید و با قاطعیت عمل نمایید. زمانی که مایوسیت را به دور افگندید، شما به انسان دیگری مبدل خواهید شد که به یقین اراده، تصمیم راسختر و محکمتر از امروز به مبارزه تان ادامه خواهید داد. اینجاست که شما خود را یک قدم به موفقیت نزدیک می سازید، با وجودی که راه طولانی برای رسیدن به هدف در پیش خواهد بود.

۳. همه می دانیم که هیچ یک ما کامل نیستیم. لکن سعی نمائیم که نقاط آسیب پذیری خویش را تقلیل بخشیده تا دشمنان میهن و مردم نتوانند از ضعف ما علیه ما استفاده نمایند. این مرحله تکاملی زمانی میسر می شود که انتقاد را با جبین باز بپذیریم و مصمم در اصلاح روش خویش باشیم. یقین دارم که شما می دانید که یک مبارز واقعی باید انتقاد از خود را شیوه کار و مبارزه خود قرار دهد.

۴. از تجارب و دانش مردم بیاموزید و فهم و دانش خود را به مردم انتقال دهید. نگاهداشت چند جلد کتاب در قفسه ها و نقل بعضی مطالب آن در مجالس وظایف مردمی و میهنی ما را به پایان نمی رساند.

۵. کار مردمی را بسط و توسعه دهید. این حالت ایجاب می کند که ما خود را از انزوای سیاسی خارج ساخته و عملاً داخل صحنه مبارزه گردیم. شرایط کار مردمی را خود بهتر ارزیابی خواهید کرد.
۶. چرخ تاریخ بعد از ۱۹۷۸، افغانستان را ۲۰۰ سال به عقب پرتاب کرد. با در نظر داشت شرایط کشور و جهان، راه مبارزه را باید بسیار هوشیارانه انتخاب نمود. البته این نباید به تسلیم طلبی تعبیر شود. راه مبارزه بس طولانی و دشوار است که دقیقاً ایجاب دقت، حوصله، آموزش و تدوام را می نماید. یک تعداد "مبارزین" متقلب را دیدیم که چطور سر تسلیم فرود آوردند و خدمت گذار استعمار شدند.
۷. نوع مبارزه را شرایط عینی و ذهنی کشور تعیین می کند. چون شما و دوستان تان در صف مقدم مبارزه قرار دارید، شما قادر خواهید بود که نوع مبارزه را خود تعیین کنید. نباید فراموش کرد که جریان مبارزه متحول است و در هر مرحله از حیات سیاسی و اجتماعی، نوعیت مبارزه هم تغییر می یابد. فهم دیالکتیک و جامعه شناسی ما را در روش مبارزاتی کمک خواهد کرد.
- برادر گرامی! امید که نظرات مرا جسارت تلقی نکنید. صرف خواستم که با شما دوست عزیز در صحبت را باز نمایم و از شما و سایر مبارزان راستین بیاموزم.